

SAMOSZOST (12) *nm*

a oraz pierwsze o jasne, drugie o pochylone.

sg *m N* (*praed*) samoszóst (12). ◊ [A samoszóst(e)go.]

Sł *stp* notuje, *Cn brak*, *Linde XVI i XVII(XVIII) w.*

Sam z pięcioma innymi, w sześć osób (12) : *yakom ya nyesbyl slachathnego yakuba szamososth anym mv zadal trzech ran ZapWar 1533 nr 2482, 1508 nr 2045, nr 2054, nr 2055; Gdy kto kogo zabię bronięc fię/ tákowy ma przyfiędz lámofzóft iż go zabię bronięc fię UstPraw D4, H2; SarnStat 587, 652; [A jeśli by niejaka pilna potrzeba była, iżby wojewoda na zamek wjechał miał [wjachać miał P] niejaki niedostatek opatrować, tedy w wielu przyjechać nima, ani go puszczać, jedno samopiętego albo samoszostego. PamJancz 124; LustrWpol I 92; BielKron 1597 146 (Linde); KroniczTasz 213].*

samoszost z kim (4): *yako Slyachathny Iacub szyn nyegdy Szlyachathnego mykolaya szmoszczyszczk prziszeth szamoszosth doymyeny mego nyegowa szobye Rownemy ZapWar 1508 nr 2056, 1508 nr 2054; tedy ón kmiotek z gofpodarzem y wóytem/ y ławnikámi/ [...] y inémi kmiotkámi/ álbo z pięciá świádków lámofzóft ma ná to dowód vczynić SarnStat 622 [idem] 1173.*

KW, (LWil)